

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ

سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا

تَوَاصَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ.

Kære Brødre!

Dagens khutba handler om **gavmildhed** og **at bruge sin ejendom i Allahs vej**. Allah Teâlâ azze ve celle har skabt os fra ingenting, givet os utallige gaver og gjort vores ejendom til en **betroet amanah**. Verdens rigdom er ikke en ære, men en **prøve**. Den rigtige værdi af ejendom er, at den bruges for **Allahs tilfredshed**.

Cenâb-1 Hak siger i Kur'ân-1 Kerîm: *“De, der bruger deres ejendom i Allahs vej, ligner et korn, der giver syv aks, og i hvert aks er der hundrede korn. Allah giver mangfoldigt til hvem Han vil. Allahs nåde er stor, og Han ved alt.”* (Bakara, 261)

Gavmildhed er ikke kun at give sadaka til en fattig. At gøre godt mod naboer, familie, venner, gæster og enhver, der har behov, er også gavmildhed. Man behøver ikke være rig for at være gavmild. Enhver, der deler sine gaver efter evne, er gavmild. Nogle gange er **et stykke brød, et glas vand, et godt ord eller et smil** en sadaka hos Allah.

Profeten Sallallâhu Aleyhi ve Sellem siger: *“Beskyt jer selv mod helvedesilden, om så med en halv dadel.”* (Buhârî)

Det betyder, at det vigtige hos Allah ikke er **mængden**, men **hjerterets oprigtighed** og **offervilje**.

Shaytan prøver at holde mennesket væk fra at give, ved at skræmme med fattigdom: “Hvad hvis du senere får brug for det? Hvad hvis du mister din ejendom?” Men Allah fortæller os det modsatte.

Cenâb-1 Hak siger: *“Shaytan skræmmer jer med fattigdom og befaler jer at være nærige. Allah lover jer tilgivelse og store gaver fra Sig.”* (Bakara, 268). I en anden ayat står der: *“Hvad I end giver i det gode, så giver Allah jer det tilbage. Han er den bedste af alle, der giver forsørgelse.”* (Sebe, 39)

Kære Brødre!

Der er ingen fast grænse for infak og gavmildhed. Enhver muslim kan give efter sin evne, så længe han ikke glemmer sin families behov. Mennesket elsker naturligt det gode, og en sand troende finder ro ved at gøre godt.

Profeten Sallallâhu Aleyhi ve Sellem siger: *“Gavmildhed er et træ fra Paradis, hvis grene når jorden. Den, der holder fast i en gren, bliver ført til Paradis. Nærighed er et træ fra Helvede, hvis grene når jorden. Den, der holder fast i en gren, bliver ført til Helvede.”* (Deylemî)

Den gavmilde har et roligt hjerte og er ikke grådig. Han er som en regnsky, der gavner alle. Han hjælper både troende og ikke-troende. Hans mad er fuld af barakah.

Profeten Sallallâhu Aleyhi ve Sellem afviste aldrig noget, når han havde mulighed for at give. Han samlede ikke rigdom, men **hjerter**.

Kære Brødre!

Det, der gør os fattige i dag, er ikke at give i Allahs vej, men **spild, visen frem og unødvendige køb**. Mange mennesker overser dem, der har behov, men bruger store penge på deres egne ønsker. Den rigtige barakah ligger i det, der gives i Allahs vej. Lad os derfor: – give vores **zekat** fuldt ud, – ikke glemme **sadaka**, – tage os af familie og naboer, – støtte **forældrelose, fattige** og dem, der arbejder i Allahs vej. Lad os holde os væk fra nærighed, egoisme, visen frem og kærlighed til dunya, som kan fange vores hjerter.

Jeg afslutter khutbaen med denne glade nyhed fra Cenâb-1 Hak: *“Hvad I end sender frem af gode gerninger, vil I finde det hos Allah bedre og større i belønning.”* (Müzzemmil, 20)

